

Waarom roept God Mozes, uitgerekend Mozes die allemaal bezwaren heeft? En waarom roept God heel de Bijbel door eigenlijk mensen? Vaak mensen die er niet op zitten te wachten... Mensen die er niet klaar voor zijn... Mensen die in mensenogen ook niet bepaald geschikt zouden zijn voor die taak... Maar God roept! God roept Abraham. God roept Mozes. En Saul. David. Jesaja. Jeremia. Amos. Maria. Simon en Petrus. Judas zelfs! Paulus. Lydia. Waarom? Ik kan hier geen verklaring voor geven. Ik kan alleen maar de Bijbel naspreken en u zeggen: *God is een roepende God. God is een God Die altijd en overal mensen voor Zijn werk inschakelt. Zo vaak en zoveel maakt God Zichzelf bekend en volbrengt God Zijn werk via mensen.*

En dat zien wij ook bij Mozes. We zien ook wonderen van God: een staf die een slang wordt en andersom. Een hand die opeens melaats wordt en vervolgens weer gelijk gezond. Water dat in bloed verandert. De transformerende kracht van God wordt duidelijk zichtbaar. Maar waar alle licht op valt, dat zijn niet die wonderen. Die wonderen zijn eigenlijk slechts plaatjes bij de tekst. Waar alle licht op valt, dat is dat God *via Mozes* de mensen gaat aanspreken. God komt tot de Farao *via Mozes*... en God komt tot het volk Israël *via deze Mozes*. *Via Mozes' mond. Via Mozes' woorden. Via Mozes' handelingen.* Dat is het, hoe God mensen wil bereiken, mensen wil aanspreken, mensen wil waarschuwen, veranderen, mensen Zijn Goddelijke nabijheid wil tonen: God doet dat bijna altijd *via mensen*.

God, de heilige, hoogverheven God, is een voluit menselijke God... een God Die Zichzelf zo innig met ons verbonden heeft... dat Hij in en door ons heen... die ander wil bereiken.

Ik zou – haast oneerbiedig – daarbij de vraag willen stellen: is dat nu handig van God? Is het nu handig om zo'n stotterende Mozes daarvoor te gebruiken? En is het nu handig om zo'n impulsieve Petrus tot een van de leiders van de eerste christelijke gemeente te maken? Is het nu handig om de schat van het Evangelie de wereld in te brengen via een kerk die zo door en door menselijk, gebrekkig en soms diep teleurstellend kan zijn? *Maar dat zijn mijn vragen..., blijkbaar zijn het niet Gods vragen.* God toont juist Zijn grootheid en Zijn macht door al die mensen met gebreken en zonden in te schakelen voor Zijn grote werk. Blijkbaar hangt het niet van onze capaciteiten, kennis en kunde af... Maar we worden dus wel

ingeschakeld! In dienst gesteld. Verantwoordelijk gesteld. Mozes had allemaal bezwaren, maar God nam ondanks alle bezwaren die verantwoordelijkheid niet van Mozes af. Hij had te gaan! Hij had een schakel te zijn. Omdat God in en door ons heen die ander wil bereiken.

Het geloof bevat dus een heel duidelijke opdracht...

Ik heb daarom soms wel eens het gevoel dat wij het hele geloof toch een beetje te leuk hebben gemaakt. Dat zal dan wel in reactie zijn op vroeger, toen het geloof vooral een moeten was, iets zwaars, met allerlei verplichtingen en regeltjes. Maar soms bestaat volgens mij de neiging om naar de andere kant door te slaan: vooral niet moeten en moeten doen. Geloof moet vooral houvast geven. En rust. Geloof moet je vrolijk maken. (Want anders slaat de twijfel toe.) En kerkdiensten moeten vooral bij jouw behoeften aansluiten, moeten bij je passen, je aanspreken, je energie geven, je troosten en je opwekken. En de liederen natuurlijk ook. Maar dat is niet bepaald de manier waarop Mozes voor Gods aangezicht stond in die woestijn... Mozes werd overweldigd door Gods grootheid. Hij boog zich eerbiedig neer. Mozes mocht vervolgens horen over Gods trouw, over Gods liefde die nooit weg was geweest. En zo – gevuld door ontzag en verwondering – had Mozes vervolgens te gaan. Hij had te gaan in verwondering en vrees. Met een hoopvolle toekomst, maar ook een weg vol hobbels.

Nu, ik hoop natuurlijk dat u zich ook door God bemoedigd weet. En aangesproken. Dat u de rust mag ontvangen. Dat u en jij Gods vergeving mogen ervaren, Gods liefde mogen proeven, Gods genade in je hart mogen sluiten. Je mag door het geloof alles ontvangen wat je nodig hebt voor je hele leven. Rust, houvast, toekomst, eeuwig leven! Maar je krijgt ook een opdracht. Want je bent een schakeltje. Je weg door deze wereld is het gaan in de voetstappen van Jezus. Een weg gaan van vreugde en strijd. Van zegen en tegenstand. Van liefde en onbegrip. Van ontvangen en loslaten. Van groei, maar ook van heftige confrontatie met jezelf. Mozes had – ondanks alle angsten en vragen - te gaan, om de schakel tussen God en de mensen te zijn.

Maar ja, Mozes had een hele batterij aan argumenten waarom God niet hem moest hebben. Maar na drie argumenten van Mozes en drie keer van God antwoord ontvangen, horen wij Mozes op het laatst het hoge woord eruit gooien (vers 13): 'ach HEER, zend toch iemand anders...' Ten diepste... ja ten diepste wil Mozes gewoon niet... en wil hij zich ook niet laten overtuigen door God dat hij wel zou moeten gaan...

Ik vind het wel ontdekkend om Mozes zo te zien redeneren tegenover God. En ik vraag mij af, in hoeverre ik soms ook in die valkuil stap om mij achter allemaal redenen te verschuilen... Ik moet bijvoorbeeld denken aan die gesprekken die ik in de afgelopen jaren met mensen heb gehad die allemaal redenen hadden om kerkdiensten niet te bezoeken. De liederen spraken niet aan. De voorganger soms te weinig inspirerend. Het tijdstip was niet fijn. En de werkweek was vaak zo vol, dat de zondag echt een bijtankdag was... En zo kan ik nog zoveel voorbeelden noemen

van anderen en van mijzelf. Allemaal argumenten..., allemaal verklarende omstandigheden..., maar waar ben je zelf achter die argumenten? Is het leven een ketting van allemaal dingen die nu eenmaal zo zijn en waar je geen vat op hebt? Waar ben je zelf in het verhaal? Waar maak je zelf keuzen...?

God prikt bij Mozes door al zijn argumentaties heen: 'Mozes', zo zegt God, 'je kunt nog zoveel argumenten hebben, vanuit je situatie en je karakter, je levensomstandigheden en je persoonlijkheid... kom, Ik zal je tegemoet komen en je helpen... maar de verantwoordelijkheid die Ik je geef, neem ik niet van je af. Je bent vanaf nu Mijn schakel.'

Ik wil tenslotte twee dingen uitlichten uit al de woorden die God spreekt in de discussie met Mozes. Twee dingen die ons kunnen bemoedigen om een schakel tussen God en mensen te zijn.

Het eerste wat ik er wil uitleggen is dit: Mozes zegt tegen God als argument om niet te hoeven gaan: 'ik ben een man van weinig woorden. Ik ben een stotteraar.' Maar dan zegt God (vers 11) *Wie heeft de mens een mond gegeven? Of wie maakt iemand stom, doof, ziende of blind? Ben Ik het niet, de HEERE? Nu dan, ga, Ik zal Zelf uw mond zijn en u leren wat u spreken moet.'*

God stelt Mozes een haarscherpe vraag terug: moet je het nu hebben van je mond, of vertrouw je op Degene die jou een mond heeft geven? Denk je het nu echt te moeten hebben van jouw kennis en kunde, jouw capaciteiten en persoonlijkheid? Nee toch? Als je aan je mond twijfelt, denk dan maar aan Degene die jou een mond heeft gegeven.

Er zit nog een diepere lading in wat God tegen Mozes zegt...

God zou Mozes allemaal wonderen laten doen: een staf tot een slang worden en omgekeerd. Water dat in bloed verandert... Maar dan had God toch ook wel Mozes' mond wat kunnen bijwerken, zodat Mozes vloeiend en vrij zou spreken? Maar dat wonder bleef uit! *Mozes moest niet op wonderen hopen. Nee, hij moest in zijn beperkingen, die er dus gewoon bleven, hij moest in zijn beperkingen op God vertrouwen.* God kan wonderen doen. Zeer zeker. Mozes kon ervan getuigen. Maar Mozes' eigen situatie veranderde daardoor niet. Dat is opvallend!

Wie heeft de mens een mond gegeven? Of wie maakt iemand stom, doof, ziende of blind? Ben Ik het niet, de HEERE? God laat Mozes ontdekken dat de mond, zowel de welsprekende mond als de gebrekkige mond..., en dat die ziende ogen, maar ook die blinde ogen..., en dat die scherphorende oren, maar ook die dove oren... dat die allemaal in Zijn hand zijn. Daarmee geeft God geen verklaring voor alle ziekten waarom die er zijn. Nee, God wil Mozes hiermee ertoe aanzetten om niet naar al die scheurtjes in de schepping te kijken, al die gebreken, al die lastige dingen... *God wil Mozes hiermee ertoe aanzetten om niet naar al die scheurtjes in de schepping te kijken maar naar Hemzelf.* Wij mensen zijn soms zo gefixeerd op de dingen die eigenlijk niet zo hadden moeten zijn bij onszelf of bij de ander. Wij zien vaak zoveel... Maar God wil Mozes ertoe aanzetten om niet naar al die scheurtjes in de schepping te kijken, maar

naar de Schepper. God zegt daarom niet: 'Ik kan toch wonderen doen en jouw mond genezen!' Nee, God zegt tegen Mozes: *'Ik kan toch ook met jou aan de slag, ondanks jouw gebrek?'*

Laten u en ik zo proberen om een schakel te zijn tussen God en mensen. We kunnen allemaal wel van onszelf vertellen wat er aan ons als mogelijke schakel mankeert: leeftijd speelt natuurlijk altijd een rol, handicaps staan in de weg, levensomstandigheden beperken ons, de agenda of de financiën laten weinig ruimte toe. Verwacht niet altijd wonderen! Want je agenda wordt inderdaad waarschijnlijk niet opeens leeg getoverd. En je levensomstandigheden zullen misschien wel heel ingewikkeld blijven. *Maar ook daarin... en daar doorheen... wil God jou tot Zijn schakel hebben.* Tussen Hem en de mensen. *Dat is het grote wonder, dat je mag verwachten!* Dat je ondanks al die gebreken, onmogelijkheden en situationele belemmeringen, dat je toch een schakel tussen God en mensen mag zijn. Dus dit leven van u, ja, ook op dit moment, juist op dit moment, heeft uw leven zin! Want God wil u inschakelen op Zijn manier.

Mozes had te gaan. Mozes werd achter al zijn argumenten vandaan gehaald en op zijn eigen wil, zijn eigen keuze aangesproken. En Mozes werd opgeroepen om niet naar zijn schepselmatigheid met alle mogelijke gebreken, maar naar zijn Schepper te kijken. Maar het laatste wat ik u niet wil onthouden, is dat Mozes naast alle bemoedigingen en beloften van God ook concreet door God werd geholpen. Door een medemens. Aäron, zijn broer, zou voor hem tot spreekbuis mogen zijn. Mozes' taak bleef gewoon zijn taak. Mozes mocht daarvoor niet vluchten. Maar Mozes mocht wel dankbaar gebruik maken van de hulp van die medemens die hem terzijde stond.

Ik moet daarbij denken aan die Bijbelkringleider uit mijn vorige gemeente, die de hulp van anderen in zijn kring inschakelde om de kring tot een goed iets te brengen. ... Ik moet denken aan die vrouw die er voor haar man wilde zijn in zijn ziekte, maar die andere mensen nodig had om deze taak te kunnen volbrengen. ... Ik denk aan die dominee ergens anders in de gemeente, die gewoon eerlijk toefat dat hij geen goede voorzitter was en daarom hulp inschakelde van een andere ambtsdrager om vergaderingen te leiden. Mozes werd ontdekt aan zijn eigen kwetsbaarheid... zijn eigen grenzen... maar hij kreeg hulp aangeboden: Aäron hielp hem om die schakel te zijn tussen God en mensen.

Zo worden wij uitgezonden als schakels tussen God en de mensen.

**Niet tegensputteren..., nee laat u inschakelen!
Wees een schakel tussen God en mensen.**

Kijk niet naar je gebreken en onmogelijkheden, kijk naar je Schepper.

En aanvaard de hulp van je medeschakels om zo ingeschakeld te kunnen worden.

ds. E.G. (Eddy) de Kruijff
tel. 010 210 89 71 // dekruijff@live.nl